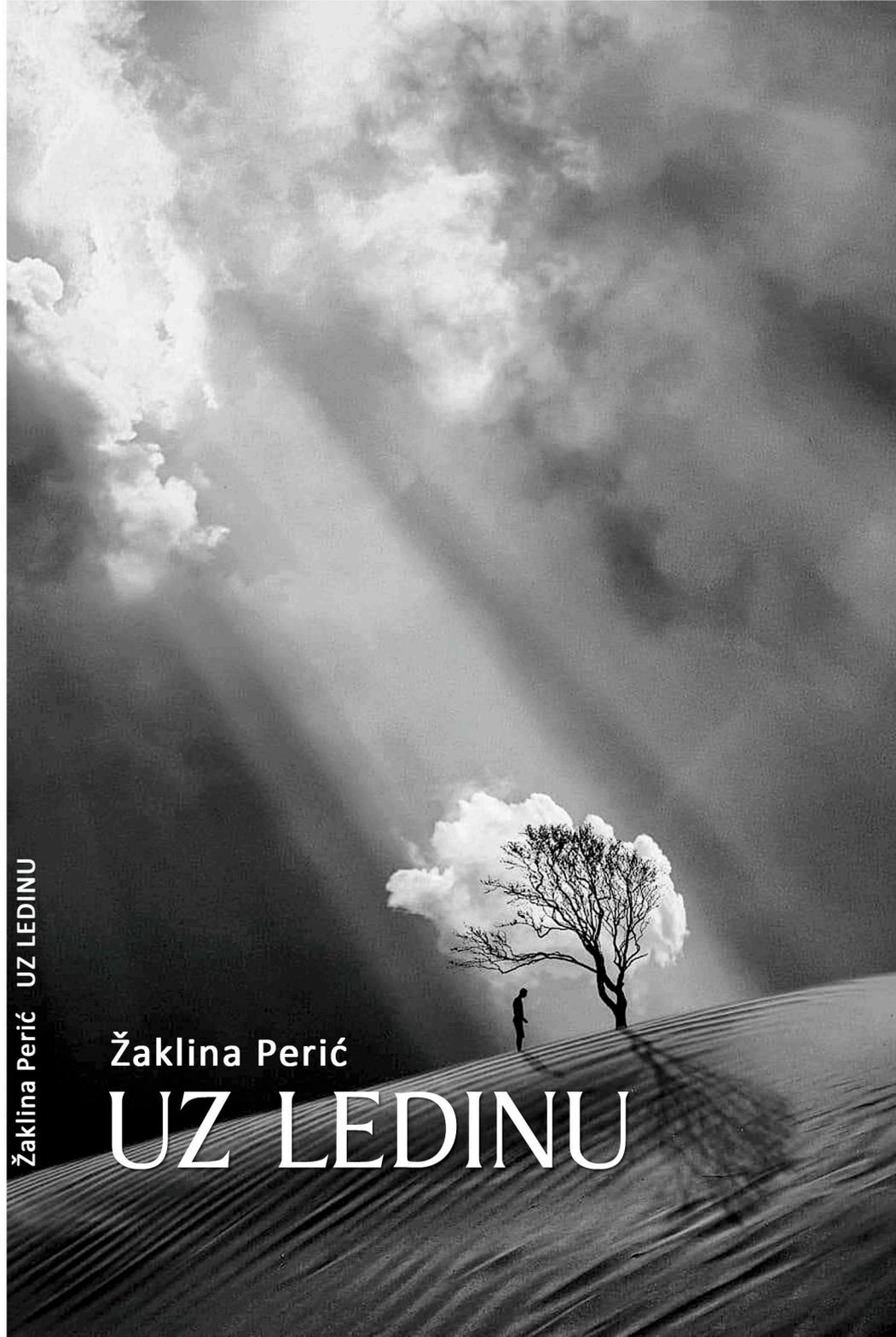

Žaklina Perić UZ LEDINU

Žaklina Perić

UZ LEDINU

Žaklina Perić
UZ LEDINU

Žaklina Perić

UZ LEDINU

Književni klub Mirko Banjević
Paraćin, 2019.

*Rekoh neznancu
da je svetac
i zaigra
dete u njemu*

DOPUST

Znam kako ti dišu pluća
i kojim mehurom kiseonika
dok nebo obrušava
vazdušasti prizor.
Brineš mudrost u razbijanju svake čestice
na njenu vezivnu opsednutost.
A krade ti se ona
koja nije od znanih i poznatih
zadenutu, a neodređenu
ljudskim pojmom ; u svakoj je reči
stubovima vasiona pridržana
proročica nad sobom
koja obistinjuje ideal
van granica tvorčeve moći

OROĐENA PRISNOST

Noć su izujedali laveži
U pola koraka od stida
Ne bi li bezazleno
o pruženu ruku
streslo svoje krilo
kao kad hoće da se reši
privremenog odsustvovanja
sraslog među perje
onog srodnog, bezimenog
što nagoni na beg bez krova;
a opet bez njega ne zna
s čim i kako u presazdan
Drugog predvorja

NEOČUVANO

Opet je iznevereno
to goloruko u meni
Protabano, umanjeno
taman za veličinu
razigranog skoka
Otpočeto da se brani
Zalupivši za sobom
svaku detinjariju
Prerano oklevetanu
stopu peska

MUK

Na stolici ispred
Razgovetno ćutanje
Buntuje zamor
Kockarske sreće
I Ti nezadenut za pojas
Ljutnjom si imenovan za svedoka
Naspram mene seda
Povlašćena teatralnost
Bizarnih boja slepilo
Viteška je uvek krvavo bela...

IZIGRANA

Ispilenu radost
Ispod hrpe bezličja
Ne naselih odmah u carskoj kruni
Protinjalu kroz surost osećaja
Pustih da utrni
Kad se razasla pruži
Svede ushićenje Neba
A ja smetena od zala kuži
Prođoh mimo kanskoga veselja

RADOSNI VAPAJ

Život u produžetku vremena
Feniksovo naricanje
Poljskog cveća dozrele boje
vape radošću ubirača
Posmatram sebe
Iz ptičje širine
U najbezazlenijim nijansama
Njih hoću za sećanje
Samo njih...

VEČERNJA...

Preobučena u mušku logiku
Prosiš mi cigaretu večerja
Okretnu misao kojom se odupirem
I ne videh pripaljenu pobožnost
Od priprate dalje
Zavetovanu u porti
Tvoje bračne jurodivosti

ZABLUD

Smrtno se probudih jutros
Ogledalo nije bilo maljavo
Objašnjavao si mi
Kako da suzdržim ukop
Nad Prevencijom
Ozračenog svakog

IZNAJMLJENA SVEST

Glib na periferiji
Rugalica čelo uzglavlja
Mantrom uspavljuje
Pupčani vrisak
Skloni jastuk
Jezu njiše
Omča u kolevci

PRISETNO

Ciganska je ovo bogomolja
Pod torbom
Rukovanja iskolenči
Nemam imena
Tebi dajem blanko poverenje
Cigansko je dete ožilavilo
Otiske mesi
Pod grlom jabuke
U žurbi
nemi sat

SAVET

Prišunaj se iznutra
Kao sveto bledilo noći
Jutarnje modrilo prvog vriska
Na Tronošću
Okupani bosiljak
Oblogu vri
Preplanula si danom
Poslagan ti
Kratak i dugi rukav
U koferu

Kud ćeš sirovo na vatru...?

NEOČEŠLJANA

Hvatanje jutarnjeg probuđaja
Mirise na zadovoljstvo
Komotnost za reverom
Udenutim u trag
Probodenog vremena
Kapanje do melemnog
Urašanās u živac
Svebitna
Sveprepoznata
Buđenje je leluj na pola koplja

SVETOST

Hodeća ljubav
Usličnjava se svetlosti
Do krajnje mogućnosti ostatka
Do vaskrsne bogoželje
Samoutiranje do gotovosti
Za preumivenim udahom
Podvig je
Stalne početnosti

ZAHVAT

Razdvajas sraslo kao meso
Tvojim zahvatom
Poliraš nervni stroj
Celo biće jauk bez glasa
Gledajte me
Stvoriteljem ogoljenu
Sama sebi, ne trun -
deblo u oku
Gledaju
Očima samodopadanja
Dok i njih ne ustremi
Preciznost Hirurga

PREROĐENI

Prionula bih dušom
Za krajeve ti skuta
Zagledam u lice –
Vidim pastorče
Vaskrsnom voljom
Lovljeni ustaju
Sladom neboposegnuća
Varljivost žuče

SUOČAVANJE

Poželim da ti se Hristos desi
Očajan sev života smislom oplete
Zar će želja molitvu da urekne?
Lotovica
Izviruje iz nedovoljno prosvećene dobrote
Poričem sličnost
A ona prisiljava na drskom
Pogledu u oči
Temelji vabe
Da nasušno spasenje moje
Tobom osoli

ŽAR

Istražujem tragove
Čitljive nadahnućem samo
Da bi me susrela žar
U vrhuncu zanemelosti
Zavedena
Nečulnom strašću
Predajem se
Neophodnosti
Prisnog opštenja
Daha bi mi ponestalo
U tupom stajanju bez zanosa

BLIŽNJI

Oveštalu košulju života
Teši obradovana
U nečijem pasent kroju
Otkoštена radost sabrata
Blaži težinu
Nadahnuje dvigom
Brižnog oličenja
U saosetnom ophođenju
Daruje novu

BOŽJA SUZA

Ako ti je po milosti
Promisla Tvog
Jedna suzna kapka
Vanvremena bol
Ovapločena pokajanjem
Nek' je suza lica mog

STRANCI

Moje oči
A tuđim pogledom blude
Mešetareći boje
Iza leđa Slikara
Otežao glas mi
Ne veseli nikoga
Ogledalo zuri u obrise
Sećanja
Skrećući pogled grimasom
nelagode
Od pogubno odmetnute
Uobrazilje

REŠENOST

I odlazim u Tišinu
Da isčekićam
Otupele zvuke
Delo
Neznatno za poziranje
Prilično vidno
Na sopstvenom kroju

DVE ODE RADOSTI

Satkanje si
Najistančanije note života
Obistinila te
Neobelodanjena žeđoželja
Neokrnjena u čednosti
Neobeščašćena premissljam
Oplođena blagoslovom rođenja
Čudesnosti moja
Još ti se čudim

NEOSVEĆENA

Vrhom zarivena u čelo
Ledenica
Smlaćenih dodira
Prokazno je stanje tebe
Još u grmlju skrivajućeg
Samodželatna bol
Iskrvarila je svoje
Neosvećeno parče zemlje
Isuviše lenja
Krnji živost
Okadenog žita

PROSEDA

Svaka ledina
Nosi usud
Ponekog bližnjeg
Čijom je krvlju
Zeleno osedela

SUNČANICE

Zašto me loviš
Po bespuću i trnju
Neutrvenom nagodbom
Kad me je tako lako stići
U natkrilju Očinskom
Prijateljstvu dobrom željom
Bez sunčanice
I priznaćeš kojim srcem
Oslovljavam te

IZVIDNICA

Odavno ne čujem
Eleganciju
Okićenih svatova
Sa leve mi strane
Možda izdaleka razumeše
Protanjenu kožu
Sablazni ih trn pod jezikom
A već pod petom mi je
Slah pobratima
I bolećivu sestru
Moje preobuke nose

PREDAH

Diše li ti se isto
Kao što ja uzimam dah?
Preskočiću svoj red
Kao nasumica
Od suviška - daću
I onih čaj trava
Čiji ukusi ne pristaju
Na oskudice
Otuđeno ponovo prikupi
Dok disanja zamor
Opruži pokrstice...

NAGNUĆE

Skitam tuđe progriženo
Svakoj duši
Njeno isparenje
Provetreno
Preko slegnutog ramena
Kroz tesnac hoškanja
I nijedno ne doznaje
Svoj oporavak
U prinudnom sletanju munje
Mislih dobrodatan si
I gora ustade
Sa samrtne postelje

ULOV

Ribareći

Slog

Sričem zaziv

Hvatača pene

Sročen

u čekanju stenja

I provirnut lakoćom

I odbegnut staminom

OKUĆNICA

Preseljenja obnavljaju
Faltama ispeglanih napora
Svih zamorenih hodniku
Misao je Tobom počivna
Ako pažnjom istraje
Zaogrnuće se
Plaštom nasledstva
Cedena u dva navrata
Između ustajanja
I rastakanja

PREDAHNUTI

Zbacih sa sebe vek
Od nekoliko godina
A sve mi je bilo trnje
I ta umiranja između
Nadživeti
Do sledećeg raspremanja

ŽIVO SEĆANJE

Mladolika
Belo ispisanih papirića
Čitljiva čelom
Dok je kroz porugane oblike
U naboru kose
Neguješ
Pogurena devojčice moja
Plavog rumenila
I krila...

MAHOVINA NE RASTE SVUGDE

Dugo te nije bilo
vreme ukрупnilo kusuře
neoplođenih viđenja
Vazda suvišak
izopštenih đonova
bez smirenja
da stupi golom kožom
Na mahovini
koja ne raste svugde
prilegao brat mi
Izlizanim prstima
Pribraja korake čekanju

ODUZIMANJE

Gledam sa strane :
Ležem u tvoju postelju
Rukom zadržavajući tekućinu
Što šeta kao po suverenom
Plenu
Između naprstaka otkucaja
Gubim te u intimi
Daljina je neometana
Lakoća
Još te samo za poneku
Misao stežem
Odar
Pojedinačnu veličinu nemuštije

HRSKAVICA

Nije meni do sebi slične
Da iznudim pljosnatom željom
Licitiram ti slobodni raspon volje
Kanjonskim vrtoglavom
Dok ratničke boje liče
Na virusne pigmente
I dve vlasi neulogovanih godina
Čiji podmetač jesam
Prinos bezazlenosti
Koji točkove kolica pod sobom kroti
I drhtava kost što slabašnost gleđi
Nad tuđim sudom ispira
Nije mi rashodno
Ako mojim zglobom
I tvoja nepogoda
Manje vređa
Duši samo...

ODGLEDANI

Kuda ste krenuli
Utamničari podušja
Što gnječite osećanja
Kao nerođenu decu
Pogledi rasušeni
Na leđima postave
Piše vam
Obeleženi

SKLONIŠTE

Ko će ti izmeriti
Unutarnje jecaje
Između dva nagnječena pokušaja
Da budeš čovek
Jedan za drugim
Smenjuju se nestajanja
Iako je privid
U paradnom odelu
Nije da ne ostavlja fleku
U nervu usirene krvi
Pulsiramo izvrnute beonjače
I podočnjake
Nesnađenih odanosti
Jutro stidi se
Ko zna koje golotinje duha
Nesrazmere krvnih zrnaca
Plavi i bleđi
Nad onim ogrčenim
Bez ustupljenog skrovišta
Za naklon Prvorotki

BOL

Vazda su me proganjale
Ubice radosti
Kosti mi truliše
Njihovim plesima
Ostruškom iskoraka presrećem
Sugestiju straha
Premor nutrine taložen
Dugim skrivanjem od Lica
Tvojim postojanjem
Njega slavim
U neminovnosti bola
Sebe srećem

NAKLONOST

Vidiš li onu grbavu težinu
što ti um izbrijava
Pod novim imenom
Svoju neurednost zataškava
Usitni je do nemoći ništog zrna
Do prašine iskrzale strasti
Samo ne daj u nepažnji
Da mili osećaji gasnu

OKRZ

Obisnula bih
Sve utešne prisutnosti
Porodajnim bolom
Prozvoni vaskrs
Samo poneki je okrz
Nadorečje za dopev
Sleposrelci
Ni da vrskanjem
Produhove

VIOLINSKI KLJUČ

Razbuktite melodiju
Večnog ophoda
Po skrivenim zavijucima duše
Prestoni slavoslovci
Od vas neka zasemeni
Harmonija u ljudskoj noti
Obezglavljeni glasovi
Već diriguju bukom
Raštimovane svesti

PRELOM UMA

Pruži korak
Kao da biraš razmeđa
Preko isejanog
Bljutavo polako
Ne uspeva na ovoj smolnici
Priđi
I visokoletač nekad
Slomi um
O rubove ledenog oka
Na talpi odmori reč
Bezokusno islednik
Poverenjem pokriva

NEVINOST

Dok nam odgonetnuto
Dete
Bude prilazilo
Ti ćeš najzad odlučiti
Da rizikujes
A ja ću po prvi put
Igrati na sigurno
Zagrlicu svoju nejač
I zaspati
Pod nebeskim tremom

OKRNJENI

Zamrvimo prepoznaju
A crne rupe
Zaškripe
Kad od sebe lome odricanja
Pozemljeni čudno mirišu
Na nenaviknutu borduru
Promuklina isprošena
Za drugu boju glasa
Brine opredeljenje
Neukusa
Trulost gorči
Dok svoje saopštava

SUŠA

Možda sam
Zaupokojeni hvalospev
Živac umrtvljen
O čijom se klinovima klatim
Na belini stolnjaka
Ohlađeno posluženje
Otpratiću te
Prvo me kvasi svojim pristankom
Akvarijumske sredine
A onda izmiči u neartikulisanom
Begu vešanih reči
Slana je ovo crnica
Što je zaorasmo
Posesivna na svoj imetak
Još jedno mahanje bez ruku
Niz vodu
Očvrskuće otpozdrav
Kad po njoj bude hodao

RAZOBRUČI

Preznojeni dah
Otklečaće na promaji
Rasporene jastuke
Nemanje Tebe dehidrira
Svaku vazdušnu liniju
I samovolja preloma
Prikaz je sumraka
Raspinje i rasteže
Na samopost
Pretragu ozrnele svesti

SUSRETNOST

Razreši zavežljaje
Svoje i tuđe
Kamen biva odvaljen
Još usput
Dok korovsku nemoć
Intriga otkiva
Drob joj
Radost iznađena

SVLAK

Iluzijom pokreta
Razrok živi
Nerv krvotočivog srodstva
Priklješten cvili
Da li ste mrtvi
Ili samo zamrli
Dok svoje od svoga
Zemljite?
Evo ti svlak
Nabeđene crnine
Okračao mi rukav

RASUŠNOST

Kao da nisam više ovde
Što su dosad bile navike i moranja
Postaju obezrođenosti
Kojima vidim presah
Ostala je po koja fina obretenost
Da dovrši neophodno
Proživ koji beleži opseg
Jednog postojanja
A trajanje oželučuje nove zazive
Kojima dohranjuje slabost
Nedonoščad ispuštene naklonosti
Postrojavaće na vratima hrama
Ispružene zenice
Dok natopim ovu košulju
Bojom vaskrsa
A onda je presvučem
Kao probodenu pesmu
Usukani razgovori

GORELO JE

Sred nerazuma
Kad si svemu samo psovka
A postojati se mora
Bez gorča
Možda će zato drugima
Fitičiti neužeglo
Bestruležno rane odriču
Jeftinu dogorelost
Pripaljenu odsad
Samo za oživele
Na izdisaju kiseonika

PRIZNANJE

U jeku drugih bolova
Radost jenjava u zbegu
Neminovno pišti poruku
Nalepljenom markicom
Konačišta
I tonem
Blagoslov bez usrđa
Jer postadoh beskućnik
Usred doma
Sa kratkometražnim serijalom o...
A trebalo je samo sebe
Za milimetar pomaći

LOV

Noćas sam spavala
Na nišanu za odstrel
Nije bolelo
Samo su neka
Prevremeno rođena
Prestala da dišu

OSVIT

Otresi započetu noć
Da joj mamurluk ukineš
U prisluzenoj verovatnoći
Košmara
Ne ožiljkuj na sebi
Posrtaje straha
Kad te opleni
Manirom ugošćenog
Na pregibu
Živog blata

OTICAJ

Nadgovoriću te živim lozjem
U porodu pčele i voda
Vinovim mlekom
Uz radosnu tugu
Poneku prinudnu ćutnju
Nezbornika otkapaj

ZNAMEN

Štitom
Preko nejasnog svrdlanja
Goloruko istrajava
Kroz polazišta i nalazišta
Do dekoltea horizonta
Gde ćemo se zasigurno
Odmeriti

TAJNOBRAČJA

Sve što si ti sa mnom
U činjenju
Rasklopljenih dveri
Zamironosi
Jer se pričestismo
Uzajamnim
I nastavismo put naklona

POHOĐENJE

Prizivan došao si
U svečanu posetu
Zvanice preobilnog dlana
Da mi je sad tesna
I najveća gipkost misaona
Ganućem sam ospokojena
Ne želim više da ikakve oči
Bde mojom nesanicom
Od pohode Višnje
Objedinile težnje u trajnu glad
Svetli zalogajem razaznaju
Uzdarovanu slad

ČUVAM TE

Postojaću
U svakoj svojoj usamljenosti
Bez želje za izletom
Jer bejah Ti podatno
I pre nego me udvoje nađe
Neozeblo Te čuvam
U ispunjenom kutku
Bez otvora i brave
Težeći u Tebi verno olakšanje

SLOVO

Prebiram reč u Duhu
Kojom danas da preživim
Od čije unutrašnje milosti
Da preinačim dan
Čemu dvorac
Ako svaka odaja
Zaškripi nelagodu
Kao posna trpeza
Za zahtevu i prinudi ?

UTRN

Misao mi zgrčena
Oduzetost na nosilima
Uskomešana joj voda
Bosiljkom kaplje
Prošiv uzdanicu
Vremenitog kroja
Mislim grč
Sapete dobrote
Razrešno pokrst kroti
Zastalog rasta
Nađen kret

OZDRAVLJENJE

Na klupi
Bolničkog kruga
Doručuje misao
O terapijskom
Dejstvu razgovora
Maramno pokrivalo
Bezvlasne indikacije
Pita, Jel' slobodno ?
Utom se dete
Na ivici carskog reza
Promeškolji...

UNAKRST

Mučnina za stolom
Previja grlo
Gde je zaostao
Nemosek poprečne reči
Svetlo
Ustreljeno sa plafona
Strelja čašu
Neodlučno do pola
Sa njenog ruba
Staklasto jetka
Utapaju se
Nesaživela izmirenja

DOTERIVANJE UKUSA

Stoji mi put
Na putu
Kroz nova videnja
A stara propitivanja
Nešto nedosoljeno
A važno
I zimzelenost skrojenog

Odasvud me istresa pesak

HIGIJENA

Na sajmu cveća
Rasadnik ljudske ocvalosti
Vreži se po balkonu
Različitih žanrova
U svakom se vaga mudrost
Mentalnih pega
Onoliko puta koliko podrezuje
Sopstvenu misao
Odmerenu naručjima

NESVODIVO

Zanesrećimo svaki put
Kad Nebo svodimo na zemlju
Kad opepelimo
Prašinom zaspemo svetu ćud
Kad se sa prevelikom slobodom
Zateturamo za Zavetnim Kovčegom
Ovoj skućenoj stvarnosti
I nagoveštaj je
Preobimno isćitavanje

BEZIMENA STVARNOST

Kako pretekoh iz mrtvog ugla?
Tupom se stranom zamahuje
Na spremne
Da ih saseče tuđa oštrina
A onda preti sopstvena
Po rasponu dva preka suda

NEPROMOČIVI

Lomim prvinu
Nad zarudelim korom jutra
Smotuljak drame
Kad sve duži senku nad Tobom
Jedinim neoprostivim
Raslabljeni leže poleduške
Bez ogriska sopstva
Bez imalo ceđi...

ČUDESNO TKANJE PESNIČKOG NADAHNUĆA

Žaklina Perić (Batuša, M. Crniće) tokom sedam godina je nadahnuto, strpljivo i brižljivo tkala svoje lirsko poveseo. Radove je povremeno objavljivala u pojedinim časopisima. Imala je aktivno učešće na Preobraženjskim susretima pesnika i Književnim večerima u Malom Crniću.

Ove godine ona je pripremila za štampu knjigu pesama, UZ LEDINU. Knjiga je tematski koncipirana. Pesnikinja Žaklina preispituju odnos čoveka prema Bogu. Dovodi u paralelnu vezu zemaljsko, mikrokosmičko sa makrokosmičkim postojanjem. Pesnikinja zna da je ona samo zvučni prenosnik Božjeg svetlonosnog glasa, u koji duboko i istinito veruje. S toga ona nije isključivo lično – intimistički prisutna. U prvom planu njenog pevanja je misaona uznese-nost. Emocije su joj utkane diskretno i metaforično u značenjsko tkivo. Pesnikinjina refleksija je u visoko uznošećoj vertikali. Dominantna tema njene lirike je ljubav kao duhovni aspekt sveprožimajućeg bivstva. Svojim stihovima, Žaklina, nastoji da imenuje prave vrednosti, ne libeći se da odslika i ljudsku grehovnost, bez osude čoveka kao Božjeg stvorenja. Pesnikinjina preokupacija je svakodnevna dramatičnost borbe do-bra i zla. Nastoji da se prevaziđu ostrašćenosti, ljudske slabosti, nemoći i posrtaji. Uvek se zalaže za vedrinu i radost života, što ilustruju prvi stihovi pesme "Bol":

“Vazda su me proganjale
Ubice radosti”

Ili

“Ispilenu radost
Ispod hrpe bezličja
Nenaselih odmah u carskoj kruni”.

Osobenost pesnikinje se ne ogleda samo u sadržaju i značenju, već i u struktuiranju pesama. Njen jezik je originalan. Ona je samotvorila potpuno novu leksiku. Reč joj je koncizna i delotvorna, te je misao jezgrovita i snažna.

Zlatija Radovanović

POSVEĆENOST DUHOVNOM STVARALAČKOM ČINU

“Budi prijatelj istine do mičeništva,
ali ne budi njen zaštitnik do netrpeljivosti”.

Sartr

Svesrdno prateći i poštujući kanone, Žaklina Perić, mnogostruko oživotvoruje svoj stvaralački poriv, pa kroz čin poetskog iskazivanja ne ustručava se da ispolji sopstvene stavove. Po volji našeg Tvorca ona je stala na samo izvorište nadahnuća i kroz njeno lirsko blagotvorenje, kome je posvećena, oseća se strujanje nemerljive duhovnosti. Kroz tu duhovnost ona nije osujećena nikakvim predrasudama da ispoljava i ličnu filozofiju sopstvenog poimanja.

Žaklina Perić se u stiškoj ravnici pridružuje grupi lirskih stvaralaca kojih nije mali broj i koji su već odavno prešli granice sopstvenog zavičaja. Vidno je prosperitetna, i mogu da tvrdim, da ih uspešno prati i da je čak mnoge i prevazišla. Ona je svesna da njenim impresijama, pretočenim u liriku, ublažava brojna destruktivna žitija kojih je u izobilju. Svesna je da poetska reč ukoliko dopire u svest demonskih silnika, u pozitivnom smislu može da menja njihov mentalnih sklop, polako, ali sigurno. Božijim promislom u njima počinje da proključava ljubav koja se vremenom umnožava, koja ih upućuje na prosvetlene staze gde doživljavaju preobraženje.

Poetskom zbirkom UZ LEDINU, Žaklina je

učvrstila sebe u moralu i duhovnosti sa željom koja je sve uočljivija da je njen glavni cilj da u njoj bivstvuje Bog, a ne čovek svakidašnjice. To dokazuje svojim uverljivim tvdnjama u poetskom izražavanju i u istaknutim porukama koje donosi, koje oživotvoruje ubedljivo, ukazujući da je njen moralni kodeks oslobođen vakuma sputanosti i isključivosti, i da idući stazom uz ledinu, ona u sebe i u svoje bližnje ukorenjuje klice ljubavi koje se vremenom množe, koje ih iz temelja preobražavaju da streme ka ovekovečenju. Poznato je da sitne strasti, zadovoljstva kao i materijalna dobra nisu prioritetna vrlinskom čoveku. Hrišćanske vrednosti dobijaju to prioritetna mesto, kako u njima, tako i u njihovim delanjima koja zavise od moralnih pobuda kako u ličnom viđenju, tako i u očima Božijim. Dakle, ona svojim poetskim iskazom poručuje koliko je njena vera u Boga jaka, koliko je neprekidno prožima, i samim tim navodi i čitaoca da razmišlja, da ne ostane ravnodušan; da promeni svoje negativne stavove i delanja u pozitivne, kako bi stupio na stazu blagodarja, koja time vaistinu i sleduje. Narod koji ne neguje svoju duhovnu i moralnu baštinu, kome su materijalna dobra isključivo cilj, u životu doživljava dekadenciju, otvara mu se tamnina ponora.

Žaklina Perić, veoma dobro zna da jedino duhovna kultura koja izvire iz religije i morala utiče na progres jednog naroda. Jer vera u Boga pomaže da se u čoveku razviju dobre sklonosti, i samo tada on postaje okosnica stvralaštva i napretka.

U poeziji Žakline Perić postoji ta simbolička nit koja svojim iskričenjem nagoveštava treptaj duše koja teži ka prosvetljenju, jer samo tako može se izaći iz sopstvene patnje.

Kod ove pesnikinje mogu da tvrdim da čitaoc
fascinira i arhaičnost reči, reči koje nisu u svakod-
nevnoj upotrebi, te se ovoj knjizi dodaje još jedno
značajnije priznanje.

Ana Dudaš

O AUTORU

U živoslov se upisala 7.2.1977. g.

Ostvarena kao supruga, majka i prijatelj. Nakhlonjena duhovnim sferama. Svoj mir i celovitost pronalazi u liturgijskoj zajednici crkve Svetog sveštenomučenika Ignatija Bogonosca u Malom Crniću.

SADŽAJ

DOPUST.....	7
Orođena prisnost.....	8
Neočuvano.....	9
Muk.....	10
Izigrana.....	11
Radosni vapaj.....	12
Večernja.....	13
Zablud.....	14
Iznajmljena svest.....	15
Prisetno.....	16
Savet.....	17
Neočešljana.....	18
Svetost.....	19
Zahvat.....	20
Prerođeni.....	21
Suočavanje.....	22
Žar.....	23
Bližnji.....	24
Božja suza.....	25
Stranci.....	26
Rešenost.....	27
Dve ode radosti.....	28
Neosvećena.....	29
Proседа.....	30
Sunčanice.....	31
Izvidnica.....	32
Predah.....	33
Nagnuće.....	34

Ulov.....	35
Okučnica.....	36
Predahnuti.....	37
Živo sećanje.....	38
Mahovina ne raste svugde.....	39
Oduzimanje.....	40
Hrskavica.....	41
Odgledani.....	42
Sklonište.....	43
Bol.....	44
Naklonost.....	45
Okrz.....	46
Violinski ključ.....	47
Prelom uma.....	48
Nevinost.....	49
Okrnjeni.....	50
Suša.....	51
Razobručji.....	52
Susretnost.....	53
Svlak.....	54
Rasušnost.....	55
Gorelo je.....	56
Priznanje.....	57
Lov.....	58
Osvit.....	59
Oticaj.....	60
Znamen.....	61
Tajnobračja.....	62
Pohođenje.....	63
Čuvam Te.....	64
Slovo.....	65
Utrn.....	66

Ozdravljenje.....	67
Unakrst.....	68
Doterivanje ukusa.....	69
Higijena.....	70
Nesvodivo.....	71
Bezimena stvarnost.....	72
Nepromočivi.....	73
Zlatija Radovanović:	
Čudesno tkanje pesničkog nadahnuća.....	75
Ana Dudaš:	
Posvećenost duhovnom stvaralačkom činu.....	77
O autoru.....	81

Žaklina Perić
UZ LEDINU

Izdavač:
KK "Mirko Banjević", Paraćin

Za izdavača:
Olga Ružić

Recenzent:
Zlatija Radovanović
Ana Dudaš

Tehnički urednik:
Slobodan Golubović

Štampa:
Štamparija **Stojadinović**
Petrovac na Mlavi
012326744

Tiraž: 200 kom

ISBN 978-86-85111-39-6

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1

ПЕРИЋ, Жаклина, 1977-

Uz ledinu / Žaklina Perić. - Paraćin : Književni klub "Mirko Banjević", 2019 (Petrovac na Mlavi : Stojadinović). - 88 стр ; 21 cm

Тираж 200. - Str. 75-76: Čudesno tkanje pesničkog nadahnuća / Zlatija Radovanović. - Str. 77-79: Posvećenost duhovnom stvaralačkom činu / Ana Dudaš. - O autoru: str. 81.

ISBN 978-86-85111-39-6
COBISS.SR-ID 280834828